

BIBLIOTEKA
Zakł. Nar. im. Ossolińskich

XVI 3517

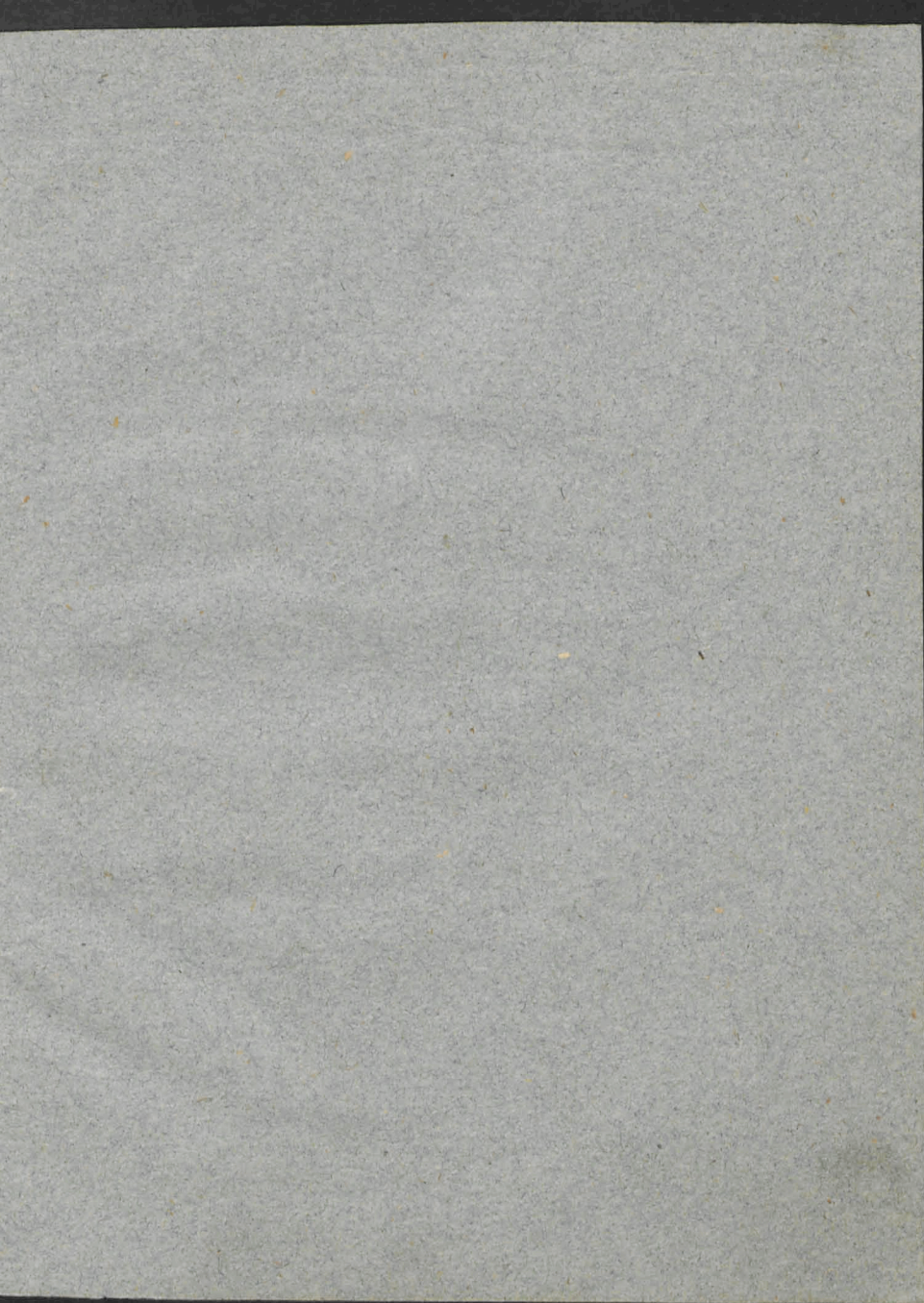
MF

53

119

XV 100 3517

Patris. N. m. 6370. 2. litographo to impedito

*77
9*

**CARMEN
GRATVLATORI
VM IN INGRESSVM
PLOCENSEM.**

**REVERENDISSIMO IN
CHRISTO PATRI DOMINO DOMINO PE-
TRO DVNINO VOLSCIO DEI GRATIA EPI-
scopo Plocensi: Scriptum à Ioachimo
Volscio Bilschio eiusdem Reveren-
dissimi familiari.**

m. 73. Bzysko wlozysone w N. m. 6425

CRACCOVIÆ
In Officina Nicolai Scharffenberger, Anno
Domini, 1 5 7 8.

IN CYCNUM.

Fluminis Istulei muscoso rector ab antro
Prodierat, cinctus flore virente caput,
Tendentemque videns ad Plocia littora cycnum,
Difficilis formę munere captus, ait:
Vnde mihi hic nitidus, quæso, quo pulcrior alter
Non fuit his stagnis, nunc datur, albus elor.
Multos nostra quidem candenti corpore cycnos,
Vnum tam niueum, Parrhasis ora, tulit.
Non mihi se ergo, mille licet Mæander olores
Pinguis alat, nec se conferat, Eridanus.

CARMEN GRATV-
LATORIVM IN INGRES-
SVM PLOCENSEM.

REVERENDISSIMO IN CHRIS-
TO PATRI DOMINO D. PETRO DVNINO VOL-
scio Dei gratia Episcopo Plocensi, à Ioachi-
mo Volscio Bilsco eiusdem Reueren-
dissimi familiari scriptum.

Rgo ne Plociacam, pulcerrime, mis-
sus ad urbem
Ibis Duninę gloria, Volsce, domus.
De tanto patrum numero, catuque
piorum

Electus, quotquot Sarmatis ora fouet
Qui Plociam ritu, Præsul, modereris auito,
Non vlli vitę religionē minor
Ibis, celsa tibi video pallatia surgunt,
Aëriumque caput grandia templa mouent,
Marmoreumque nouis, Pater. Istula, floribus antrum
Ornat & aduentum præparat Amne tuum,
Sertaque Nereides florentia pollice nectunt,
Et sua Pontifici Naruia dona parat:
Perfusas auro vestes, gemmisque nitentem
Plociace, mitram nobile, matris, opus.

CARMEN GRATVLATORIVM

Plocia nempe suum nisi iam te sola videbit
 Vnius ac tantum solus alumnus eris.
 Innumeros homines moestos mærore relinques,
 Fidaque sollicitis anchora raptus eris.
 Multi te doctum, multi pietate decorum,
 Flebunt, insignem consilioque, virum,
 Flebit cana Fides, Astræaque vecta per auras
 Mæsta, suas madido polluet imbres genas.
 Et meus hic, dicet, miseram me linquit alumnus
 Dii faciant, illi mollis ut aura sonet
 Hoc dicent omnes alij, votisque lacessent,
 Ut tibi dent faciles mollia fata vias:
 Omnia nam tecum vultu risere sereno
 Purpurei circum Regis amœna latus,
 Omnisque ardebas, & quoquo es lumine versus.
 Omnibus ardebat lucida flamma locis:
 Utque solet Phæbo roseum splendescere cælum,
 Fulgida sic vultu splenduit aula tuo,
 Quæ rursus densa caligine mæsta tegetur:
 Ceu, cum continuis, est niger æther, aquis.
 Cum tamen id fati sic visum est, lintea quorum
 Flamme veliuolum vela per equos eunt.
 Illis tot maria & terras autoribus, illis
 Intra sti Ducibus regna Lauina puer,
 Et centum Hispanas peragra sti serior vrbes,
 Regis inauratos iussus adire domos.

IN INGRESSVM PLOCENSEM.

Gallia te triplex, Germania nouerat omnis,
 Inuia nec gelido terra sub axe fuit.
 In patriam lætus venisti, fixaque portu
 Sic tua tranquillo lassæ carina stetit.
 Rexquæ tibi dignos mox est largitus honores
 Candida qui Lachiæ lilia terna tulit.
 Reginæ volucrum custos, Regniquæ Senator
 Factus es, officio digne reperte tuo.
 Auxit nec minuit primum, mauortius armis
 Rex, etiam titulum maxime Volsce tuum,
 Pontificemquæ suum tua te Premissia fecit.
 Plocia nunc templis quem vocat alta suis,
 I foelix pietate Deum, Pater, i pede fausto,
 Quo tua te pietas, & tuæ facta ferunt,
 Virtutumquæ tibi non desint digna tuarum
 Præmia, & æternus nomine crescat honos.
 I, cælo zephyros audis spirare secundos,
 Iamque procul ventis æquora strata silent,
 Naiades & Dryades ludunt in littore Nymphæ,
 Musarumquæ chori carmina blanda canunt,
 Singula lætantur, lætatur maxima tellus,
 Lætitia syluæ, flumina, stagna sonant.
 Dicite, Io læti Plocij, pia thura sacerdos
 Fer pia thura, tuam sume Poeta lyram,
 Vos Plocij soli, solis ea missa potestas,
 Accipietis, multi quem voluere virum.

CARMEN GRATVLATORIVM

Heu mihi, quam claro spoliastis lumine Regem,
 Regia quam magnum perdidit aula decus.
 Quod licuit nulli potuisti Plocia felix,
 O quater hoc felix Plocia terque viro.
 Fœlices Diuum vos hoc Regnante ministri,
 Fœlix ò magnis ordo sacrate Dñs.
 Vester honos vestri surrexit gloria, vestri
 Præsul hic est Patres luxque decusque chori;
 Fœlices Musæ, nemora auia linquite Musæ
 Mellifluus vitreis quæ rigat amnis aquis.
 Linquite Parnassum, riguoque Helicone relicto
 In niueam sacri Præsulis ite domum:
 Vester enim cultor nusquam præstantior altero
 Nominis, aut vestri maior amicus erit.
 Fœlices animæ, defunctaque corpora vitæ,
 Non eritis stygio, præda cruenta, Ioui.
 Vester pro vobis summus pietate sacerdos
 Curam nam vigili sæpè labore geret,
 Suffectusque gregi ceu verus vertere pastor
 Infirmo pecori plurima damna sciet,
 Non metuent illo pecudes pascente leonem,
 Dama canem fugiet, nec magis agna lupum.
 Aurea Plocenses Saturni tempora vobis
 Regis eunt, ferri sæcula lapsa ruunt.
 Iamquæ idèo vobis tellus iam ridet & æther,
 Fertquæ rosas æther, lilia fundit humus,

IN INGRESSVM PLOCENSEM.

Lætitia saliant undæ: syluæque susurrant,
Mella feret quercus, flumina lacte fluent.
Viuat Nestoreos noster modo Præsul in annos,
Inqué domos superas non nisi serus eat.
Atqué illi niueam puro de stamine vitam
Nec longum multis Parca diebus opus.
Nec sua lina nigris corrumpat candida linis,
Alba sed omnis eat vellere texta dies.

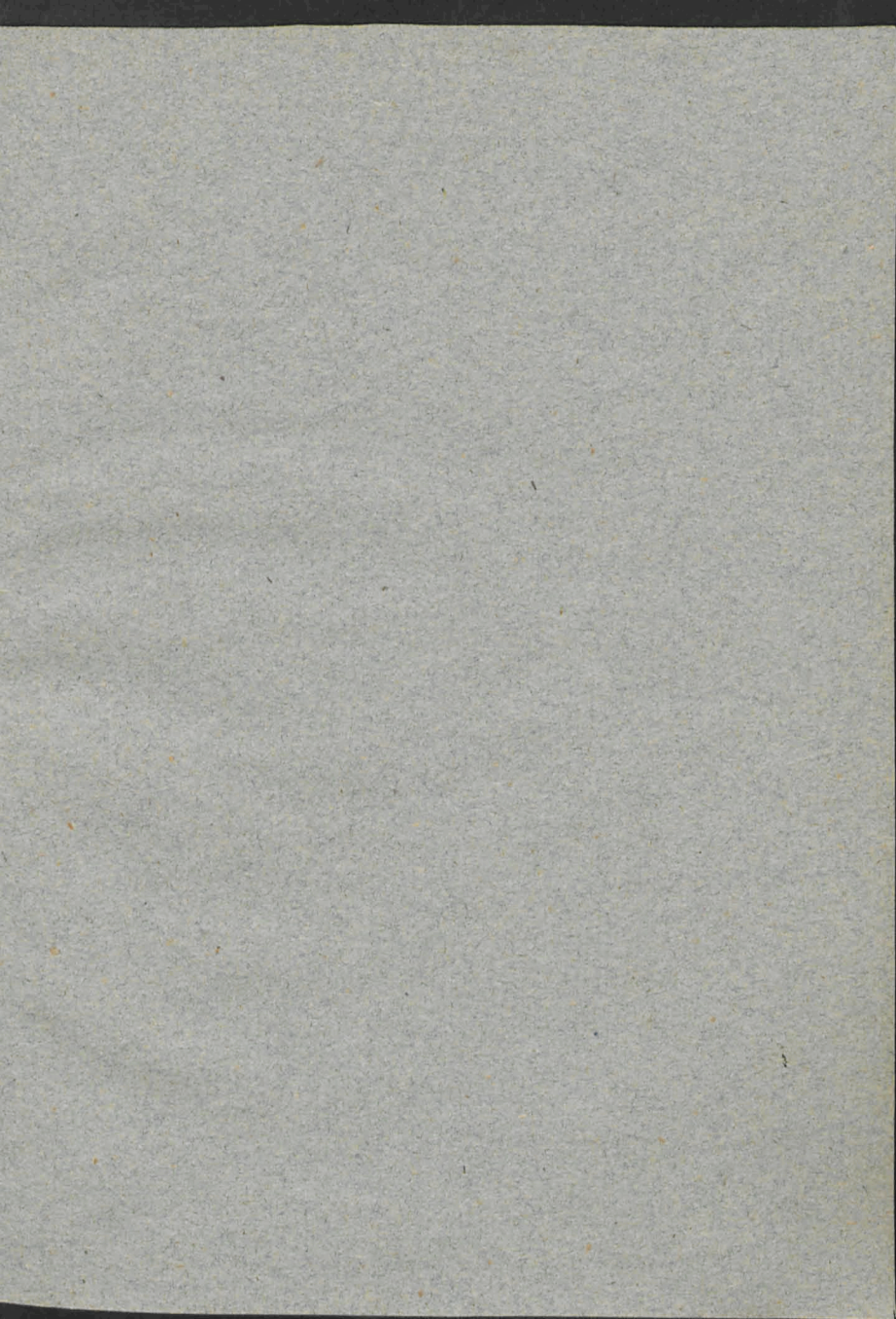
F I N I S.

1390

6370

2

